

Атиняне-ти яко много обычали угодні-ты зрѣлища. За това Периклъ часто правилъ позорищны (театралны) прѣдставления, праздници, тържества и т. н. Позорищны-ты прѣдставления ставали обыкновенно на отворено мѣсто; глѣдаче-ти стояли околорѣсть по брѣгове-ты на бърдо-то; приполы-ты на бърдо-то сѣдѣлъ хорѣтъ. По-нататѣкъ задъ тѣхъ пакъ на високо мѣсто, была сцена-та, заградена отъ двѣ-ты страны и отзадъ. (Европейскы-ты позорища сж направлены спорядъ тоя планъ нѣ покрыты). Прѣдставления-та ставали денѣ на видѣло, и ся начинжли отъ утринѣ-тж; дѣйци-ти (актери-ти) туряли маскж спорядъ игрж-тж, сир. жалостнж (трагическж) или комическж.

Отъ атинскы-ты пѣснопойци, що сж писали трагедии, за най-добръ ся брои Софоклъ; забѣлѣжителны сж неговы-ты трагедии, въ които ся описва сждбинж-тж на Едипа; а съ комедии-ты ся прочюлъ Аристофанъ, който съ тѣхъ ся присмивалъ на различни-ты недостатѣци на Атиняны-ты. И двама-та были съврѣмянници Периклови.

И така на Периклово врѣмя Атиняне-ти достигли до най-высокж стѣпень на своѣтж славж и силж. Нѣ това цвѣтжще състояние на атинско-то царство не было за много. Ако и да были Гръци-ти най-образованный народъ въ старо врѣмя; нѣ у тѣхъ пакъ имало робіе, каквото и у другы-ты народы. Главенъ изворъ на робство-то была война-та: заробени-ти, а нѣкой пѣтъ и всичкы-ти покорени жителе ся обръщали на робіе. Тѣхъ гы продавали на пазаря като всяка стока; тии вършили всичкы-ты работы, полскы и кжщни. Атиняне-ти ползувани отъ тѣхно-то слугуване, малко по малко ся отучили отъ трудолюбивый и смиренный животъ, и ся научили да прѣкарвать врѣмя-то си по площи-ты (мегданы-ты) съ каране и прѣпиране за правление-то, или по корабіе-ты, на расходкы, по различни зрѣлища и т. н. У тѣхъ ся умножили тжжбы-ты, новосты-ты, забавы-ты и веселбы-ты. Сиромаси-ти трѣсили милость у богаты-ты; а богати-ти честолюбци ся ползували отъ тѣхъ да достигать власть въ народоправление-то. На това ся